

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1560/2017
07.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Конаков, адвокат из ..., против туженог Предшколске установе "ББ" ..., коју заступа Градско правобранилаштво, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 478/17 од 01.03.2017. године, у седници одржаној 07.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 478/17 од 01.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 121/16 од 05.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је уговором о раду број ... од 03.09.2007. године засновала са туженим радни однос на неодређено време на радном месту "медицинска сестра у групи", да се утврди да је радни однос тужиле на одређено време заснован уговором о раду број ... од 03.09.2007. године прерастао у радни однос на неодређено време почев од 08.09.2008. године, да се утврди да пресуда Основног суда у Новом Саду замењује уговор о раду на неодређено време на радном месту "сестра у групи", да се поништи решење о отказу уговора о раду од 16.09.2016. године и обавезе тужени да тужилу врати на посао, да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде у периоду од 16.08.2016. до 30.11.2016. године исплати 57.664,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и да на наведени износ изгубљене зараде обрачуна и исплати доприносе за обавезно социјално осигурање као и да јој накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом надокнади трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 478/17 од 01.03.2017. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у одбијајућем делу захтева за поништај решења о отказу уговора о раду од 16.08.2016. године и тужба у том делу одбачена. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка и

одбијен захтев тужене за накнаду трошкова преко износа од 63.750,00 динара. Ставом трећим изреке, у преосталом делу жалба тужиле је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиле је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле је код туженог засновала радни однос на одређено време почев од 03.09.2007. године. Затим је са туженим закључила више сукцесивних уговора. Последњи закључен уговор о раду на одређено време од 06.08.2014. године засновала је ради замене одсутног запосленог до повратка запослене ВВ. Анексом уговора од 26.03.2015. године продужен је рок којим је тужиле засновала радни однос на одређено време уговором од 06.08.2014. године, до истека права на одсуство за време трудноће, породилског одсуства, одсуства ради неге детета и одсуства ради посебне неге детета. Породилско одсуство и одсуство ради неге детета која су утврђена решењем туженог од 04.08.2015. године трајало је закључно са 29.07.2016. године. Решењем туженог од 16.08.2016. године радни однос тужиле је престао због истека рока на који је заснован, после искоришћеног годишњег одмора са даном 16.08.2016. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиле за утврђење преображаја радног односа.

Према члану 132. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС" 72/09... 68/15) установа може да прими у радни однос на одређено време без конкурса лице и то ради замене одсутног запосленог до 60 дана, до преузимања запосленог односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурс, до избора кандидата када се на конкурс не пријави ни један кандидат или ни један од кандидата не испуњава услове до завршетка школске године или ради извођења верске наставе. Ставом 9. истог члана прописано је да радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време.

Нису основани ни ревизијски наводи да је радни однос тужиле прерастао из радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време по Закону о раду. Заснивање, постојање и престанак радног односа у установама предшколског, основног и средњег образовања и васпитања, регулише посебан закон – Закон о основама система образовања и васпитања, а не Закон о раду. Због тога се и на овај случај примењује Закон о основама система образовања и васпитања као *lex specialis*. По овом закону који је био на снази у време доношења решења о престанку радног односа ("Службени гласник РС" 72/09), у члану 132. став 9. прописано је да радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време.

С обзиром да је посебним законом (посебна правила искључују општа) прописано да радни однос који је заснован на одређено време не може прерасти у радни однос на неодређено време, правилно је такав захтев одбијен.

Неосновано се у ревизији указује да је погрешно одбачена тужба тужиље као неблаговремена.

Тужилца је поднела тужбу 01.02.2016. године ради утврђења да је са туженом засновала радни однос на неодређено време. Поднеском од 16.11.2016. године преиначила је тужбу тако што је уз постојећи поставила и захтев за поништај решења тужене од 16.08.2016. године и захтев за враћање на рад. Имајући у виду да је чланом 195. став 2. Закона о раду ("Службени гласник РС" 75/14) прописан рок од 60 дана за покретање спора против решења којим је запосленом повређено право, правилно је другостепени суд закључио да је тужба у делу захтева за поништај решења тужене од 16.08.2016. године неблаговремена.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић